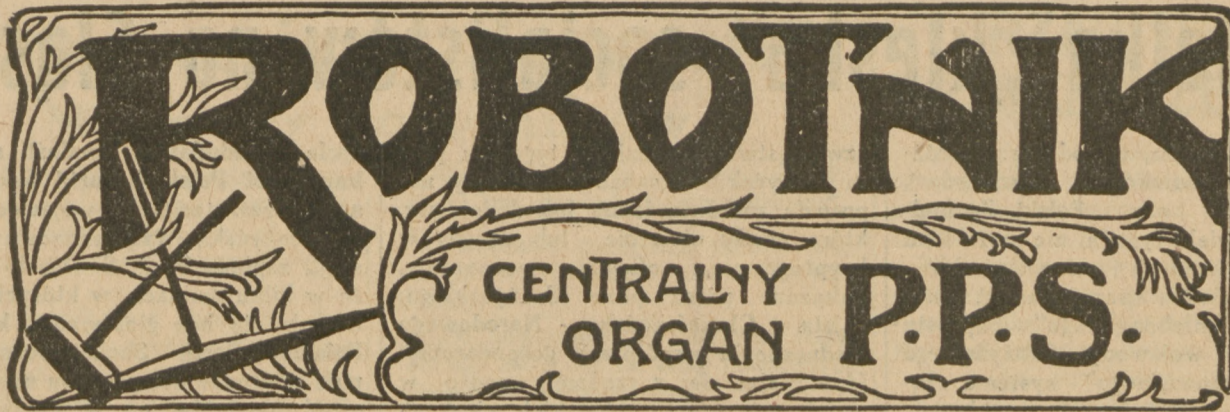

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOSCIANSKI**

PROLETARJUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 176-70.
DYREKCJA — tel. 120-13.
ADMINISTRACJA — tel. 313-80.
DRUKARNIA — tel. 173-43.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. 175

CENA NUMERU 20 GROSZY

Redakcja przyjmuje interesantów od 1 i pół do 3 po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.

Administracja czynna od 9 do 5 bez przerwy
Kasa czynna od 11 do 1-ej.

Opłata pocztowa ulszczona ryczałtem

Szacunek dla prawa

Żyjemy w okresie podważania w Polsce autorytetu prawa. Młody to jest autorytet, niema on bowiem oparcia w długiej, wielowiekowej tradycji. Kilka lat temu dopiero rozpoczęła się budowa nowego własnego prawa, które zwolna zapuszcza korzenie w świadomości społeczeństwa. Pokolenie, rządzące dziś Polską, wychowało się w atmosferze lekceważenia i niechęci do prawa, bo było to prawo wrogie, zabornicze. Szacunek dla własnego prawa rodzi się dopiero powoli. Czyż przynajmniej nowe pokolenie, pokolenie naszej najbliższej przyszłości, szacunkiem tym nasiąknęło? Można o tem wątpić, gdy widzi się, co w Polsce dziś się dzieje. Powaga prawa polskiego podważana jest od góry, podkopują się pod nie ci, którzy naród winni wychowywać. Z ust ludzi najpierwsze dziś faktycznie zajmujących stanowisko pada hasło o obaleniu prawa przez „oktrojowanie” nowego. Ministrowie oświadczają publicznie, że w razie nie osiągnięcia swego celu na drodze parlamentarnej, skierują swe wysiłki na drogę inną. Prasa rządowa zachęca do otwarcia, swobodnie i bezkarnie do czynów bezprawnych i wytwarza w społeczeństwie atmosferę zamachu. Gdybyśmy zresztą mieli tylko do czynienia z zapowiedziami nielegalności! Są przecież i konkretne fakty. Głośna sprawa Czechowicza toczy się wszak o złamanie prawa. Sprawa stosowania dekretu prawnego, sprawa rozpędzenia legalnych zjazdów instytucji ubezpieczeniowych przez policję, sprawa rozwiązywania samorządów bez podstawy prawnej — są to wszystkie przykłady sparaliżowania istniejących przepisów prawnych. Praktyka niższych instancji stworzyła w tej dziedzinie również niewyczerpaną skarbnicę faktów.

Czyż można oczekiwać w podobnych warunkach pogłębienia poczucia praworządności w szerokiej masach ludowych? Czyż można wymagać od „małych”, aby szanowali prawo, gdy „wielcy” z prawem się nie liczą, lekceważą je, przekraczają i grożą jego złamaniem. Bezkarność nielegalności nie może wzmocnić powagi prawa. Zakorzenienie prawa w społeczeństwie nie jest rzeczą łatwą. Praworządność wymaga podporządkowania się przepisowi obowiązującemu prawu bez względu na to czy jest to komuś na rękę, czy nie. Otóż każdy człowiek posiada naturalną i zrozumiałą skłonność do słuchania prawa, wtedy gdy ono odpowiada jego interesom, ale do omijania go i łamania wtedy, gdy stanowi przeszkodę dla jego celów. Każdy pragnie dojść do celu możliwie najkrótszą drogą, a prawo niezawsze jest taką drogą. Prawo jest to jednak norma obowiązująca wszystkich, a praworządność polega na tem, aby człowiek osiągał swoje dążenia wyłącznie na drodze prawnej, aby się ich wyrzekał, gdy na tej drodze osiągnąć ich nie zdoła. Wychować naród w duchu praworządności jest zatem zadaniem trudnym i wymagającym wysokiego poziomu świadomości. Bez wątpienia, że na usługach prawa stoi siła. Nie można jednak sprawy praworządności sprowadzić do zagadnienia siły. Posłuszeństwo dla prawa musi stać się czynnikiem, działającym od wnętrza duszy ludzkiej. Najsilniejszą moralną podstawą prawa jest jego powszechność. Wyjątki w stosowaniu prawa zabijają samo prawo. Cóż dopiero, jeżeli tym wyjątkiem są ci, którzy posiadają w swych rękach siłę stojącą na straży prawa, jeżeli społeczeństwo widzi, że korzystają oni z tego, że niema siły nad nimi. Któż zdoła wtedy przeskoczyć zakorzenienie się powagi, że prawo to jest tylko siła? Jakaż moralna moc będzie wówczas prawo posiadać?

Klasa robotnicza na każdym niemal kroku odczuwa sprzeczności między istniejącym prawem, a swymi dążeniami. Nie solidaryzuje się ona bynajmniej z istniejącym prawem i dąży do jego zmiany. Dążymy do tak głębokiej przebudowy ustroju, że chyba w żadnym ugrupowaniu niema tak wielkiej różnicy między obowiązującym prawem i ideałem, jak właśnie w naszym obóz. I my mamy dwie możliwe drogi rozegrania tej walki o nasze prawo przyszłości, albo przez przekształcenie dzisiejszego prawa w sposób legalny, albo przez gwałtowne złamanie tego prawa i narzucenie naszego prawa siłą. W instynktach szerokich mas istnieje niewątpliwie silna tendencja pójścia tą drugą drogą. Droga praworządności wymaga, jak po-

wiedzieliśmy, wyrzeczeń. Droga łamania prawa wydaje się, choć niesłusznie, krótszą. Jeżeli wybraliśmy drogę legalnego przekształcenia prawa, uczyniliśmy to dlatego, że sumienie i poczucie odpowiedzialności historycznej każe nam uniknąć zbytecznych wstrząśnień i ofiar, dlatego, że w państwie demokratycznym istnieją możliwości spokojnego kroczenia po drodze postępu, dlatego wreszcie, że prawo nie narzucone przez jakiegoś tyrańca, czy dyktatora, ale stworzone przez samo społeczeństwo zasługuje na szacunek. Ale szacunek dla prawa nie może być jednostronny. Żadna siła nie przekona o potrzebie tego szacunku, jeżeli nie będzie on obowiązkiem tych, którzy mają władzę i siłę. Jeżeli zagadnienie posłuszeń-

stwa dla prawa będzie zagadnieniem siły, to i zagadnienie walki o nowe, lepsze prawo również do kwestji siły się sprowadzi.

Jeden z posłów B. B., objeżdżający Polskę z odczytem o Konstytucji, mówił w owym odczytaniu, że wszystko dobre, które w ostatnich czasach w Polsce się stało, stać się musiało przez łamanie prawa. „Dobro” jest to pojęcie względne, przedstawia się ono inaczej każdemu. Niebezpiecznym jest dla owej koncepcji „dobra” stworzyć przywilej łamania prawa. Będzie to wstępem do powszechnego lekceważenia przepisów prawnych. Społeczeństwo nie zniesie dziś przywilejów, a zwłaszcza przywileju bezprawności. Tem gorzej jeżeli inicjatywa wyjdzie od tych, którzy mają władzę. Któż zdoła wstrzymać

tych, którzy o nowe prawo walczą, jeżeli naturalni obroncy starego prawa szanować go nie chcą?

Jeżeli prawo ma posiadać siłę moralną, nie może nikt stać ponad prawem. Wiara w słuszność swej zasady nie upoważnia do łamania prawa. Robespierre, gdy Konwent kazał go aresztować nie dokończył swego podpisu na odezwie wzywającej do buntu przeciw Konwentowi. Nawet w obliczu śmierci przeważał szacunek dla prawa. I gdyby kiedyś i w Polsce dojść miało do podpisywania aktów, skierowanych przeciw prawemu porządkowi, oby w tym decydującym momencie zwyciężyło również poczucie historycznej odpowiedzialności i szacunek dla prawa.

Dr. Adam Próchnik.

LIST OTWARTY do Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Ignacego Daszyńskiego I DO Z. P. P. S., WYSTĄPIENIE PRZEZ PRZYWÓDCÓW PARLAMENTARNYCH I ZAWODOWYCH ANGIELSKIEJ PARTJI PRACY.

(Telefoniem z Londynu od własnego korespondenta)

Londyn, 29 listopada.

Dzisiaj prasa socjalistyczna i liberalna Londynu ogłasza tekst „Listu otwartego” do tow. Ignacego DASZYŃSKIEGO, jako Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej, i do Z. P. P. S.; list został podpisany przez sekretarzy Związków Zawodowych i przez przywódców parlamentarnych Angielskiej Partji Pracy (Labour Party). Pełny spis nazwisk podpisanych ogłosimy z chwilą dojścia do Warszawy odczytanych numerów pism; narazie zaznaczymy, że znajdują się pośród nich nazwiska tow. tow.: MARY HAMILTON, RENIE SMITH'A, BROCKWAY'A, CRAMPA, TILLET'A, MARION PHILIPPS, HENDERSONA (syna ministra) i szeregu innych, w tym 44 posłów, należących do kierownictwa frakcji parlamentarnej Partji Pracy i kilkudziesięciu kierowników ruchu zawodowego. Tekst listu podajemy — według telefonu — poniżej. Red.

„Jako uczestnicy pracy Związków Zawodowych i ruchu robotniczego Wielkiej Brytanji, a wielu z nas także w charakterze członków najstar-

szego parlamentu świata, — chcemy wyrazić nasze oburzenie z powodu nowych wystąpień przeciwko parlamentowi polskiemu i przeciwko Wam osobiście, Panie Marszałku Sejmu.

Odpierając te napaści, odpierając chęć brutalizowania parlamentu godnie podtrzymaliśmy

OPINIE WASZEGO KRAJU,
zasłużyliście sobie, Panie Marszałku, na wdzięczność Waszej Ojczyzny i na wdzięczność

**PRAWDZIWYCH PRZYJACIÓŁ
POLSKI.**

Podziwiamy godną i powściągliwą postawę, jaką zajęliście Wy i Wasi koledzy wobec napaści. Objawiło to Europie

SILĘ DEMOKRACJI POLSKIEJ

i jeszcze raz podkreśliło

**GODNOŚĆ I HONOR NARODU
POLSKIEGO.**

Jedenaście lat — to krótki jeszcze przeciąg czasu na to, by odbu-

dować Państwo i cięższe narodu, bez której żadne Państwo nie może się podnieść w kulturze i bogactwie, nie może też ani zdobyć, ani utrzymać przyjaźni pomiędzy narodami. Odbudowanie zaś Polski i jej rola pośród demokracji europejskich są faktem,

**DLA KTÓREGO NIE MAMY DOŚĆ
WYRAZÓW PODZIWIU.**

Nie tylko dlatego, że wierzymy w **DEMOKRACJĘ**, lecz i dlatego, że **WIERZYMY W PRZYSZŁOŚĆ
POLSKI.**

a raczej jesteśmy pewni jej przyszłości, — rozumiemy i jesteśmy przekonani, że jakiegokolwiek zakusy „...” zmierzające do obalenia instytucji parlamentarnych w Polsce są zgóry

SKAZANE NA NIEPOWODZENIE.

Wielu chciało zniszczyć parlament — powiedział angielski mąż stanu... w XVII stuleciu — lecz w końcu parlamenty ich zniszczyły...”

W przededniu wznowienia obrad Sejmu

Z.P.P.S. postawi wspólnie z innymi stronnictwami lewicy i centrum wniosek, żądający ustąpienia gabinetu p. świtalskiego

Z.P.P.S. UCZYNI WSZYSTKO, BY NA PORZĄDKU DZIENNYM SEJMU STANĘŁY SPRAWY:

POMOCY DLA BEZROBOTNYCH;
POPRAWY DOLI PRACOWNIKÓW
PAŃSTWOWYCH;
UBEZPIECZENIA NA STAROŚĆ;
REFORMY ROLNEJ;
REFORMY SYSTEMU PODATKOWEGO;
WOLNOŚCI PRASY I WOLNOŚCI
ZGROMADZEŃ.

Wczoraj odbyło się pod przewodnictwem tow. M. Niedziałkowskiego posiedzenie plenarne Z. P. P. S.

Tow. Niedziałkowski wygłosił krótki referat, charakteryzujący ogólne położenie polityczne. Po dyskusji Z. P. P. S. uchwalił

1) podtrzymać bez zmiany poprzednie swoje stanowisko co do WNIOSKU, ŻĄDAJĄCEGO USTĄPIENIA GABINETU P. ŚWITALSKIEGO;

2) wprowadzić na porządek dzienny prac Sejmu i komisji sejmowych sprawy POMOCY DLA BEZROBOTNYCH, POPRAWY LOSU PRACOWNIKÓW PAŃSTWOWYCH, UBEZPIECZENIA NA STAROŚĆ, REFORMY ROLNEJ, REFORMY SYSTEMU PODATKOWEGO, WOLNOŚCI PRASY I WOLNOŚCI ZGROMADZEŃ.

Z. P. P. S. przyjął następnie do wiadomości sprawozdanie Prezydium i upoważnił tow. K. Czarnieckiego, jako

kierownika prac budżetowych Z. P. P. S. do poczynienia wszelkich potrzebnych kroków — celem przygotowania w porozumieniu z innymi stronnictwami obrad Komisji Budżetowej Sejmu.

Powyżej naszkicowane prace Z. P. P. S. przystosowane są naturalnie, do takiej sytuacji, w którejby sesja zwyczajna Sejmu i Senatu odbywała się „normalnie”. Co do nas, nie zamierzamy wdawać się w przepowiednie. Z. P. P. S. nakreślił w każdym razie dla siebie wyraźną i jasną drogę działania.

RADA MIEJSKA W SOPOTACH ODRZUCIŁA WNIOSK SOCJALISTYCZNY W SPRAWIE ZAKAZANIA NIEMIECKICH MANIFESTACJI NACJONALISTYCZNYCH

Gdańsk, 29 listopada (PAT). Niezwykle interesująca dyskusja odbyła się na dzisiejszym posiedzeniu Rady miejskiej Sopotu.

Na posiedzeniu tem radni socjalno-demokratyczni złożyli wniosek, domagający się, aby zarząd kąpieliska sopockiego odmówił wszelkiej gościnności związkom militarnym w lokalu Stahlhelmu lub Wehrwolfu, oraz aby zakazał wszelkich manifestacji nacjonalistyczno - niemieckich, jak np. grywania przez orkiestrę kąpieliska hymnu niemieckiego i t. p.

Za wnioskiem tym przemawiał bardzo gorąco radny polski Bresiński. Wywody radnego polskiego spotkały się z gorącym poparciem ze strony radnych socjal - demokratów, a nawet komunistycznych. W głosowaniu jednak wspomniany wniosek został odrzucony głosami nacjonalistów niemieckich, centrowców, liberałów i innych stronnictw. Za wnioskiem głosowali tylko Polacy, socjal - demokraci i komuniści.

WYBUCH W KOPALNI 7 GÓRNIKÓW STRACIŁO ŻYCIE

Londyn, 29 listopada. (PAT). W jednej z kopalni w okolicach Swansea w Walji Południowej wydarzyła się katastrofa, spowodowana wybuchem. W chwili wybuchu w kopalni znajdowało się 100 robotników, na miejscu wybuchu było 13 robotników. Do tychczas wydobyło 6 trupów, poszukiwania siódmego trwają. Z pozostałych sześciu robotników dwóch jest ciężko rannych.

JASPAR TWORZY NOWY RZĄD W BELGJI

Bruksela, 29 listopada. (PAT). Król powierzył misję utworzenia nowego gabinetu dotychczasowemu premierowi Jasprowi.

NASTĘPCA RYKOWA

Moskwa, 29 listopada (A. W.). Ustąpienie Rykowa ze stanowiska przewodniczącego Rady komisarzy ludowych Związku Sowieckiego nastąpi w styczniu. Następcą Rykowa ma być Molotow.

